Puterea mângâietoare a Cuvântului

Isaia 40:1:11 (40:1)

Scopul lecției: Să mângâie poporul lui Dumnezeu, ca și ei să poată mângâia pe cei întristați

Versetul de aur: *„Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeul vostru". (Isaia 40:1)*

De când a intrat păcatul în lume a intrat și durerea, boala și moartea. Și ele au rămas tot așa de amare și după 6.000 de ani, chiar dacă omenirea a progresat în multe domenii. Cum a plâns Adam afară din Eden așa plângem și noi, lacrimile sunt tot atât de amare și acum. Lameh în Geneza 5:29, când s-a născut fiul lui i-a pus numele Noe = nădăjduind să fie mângâiat prin el, de osteneala și truda mâinilor lui; care vin din pământul blestemat de Dumnezeu.

Deși ocazional suntem mângâiați de Dumnezeu prin Cuvântul lui care este duh și viață, atâta vreme cât vom fi pe pământul acesta blestemat, vom fi întristați prin felurite încercări, și vom avea nevoie de mângâiere până când Domnul Isus pe pământul cel nou, va șterge orice lacrimă din ochii noștri, și va scăpa pământul de vechiul blestem, eliberându-l de moarte, de tânguire, de țipăt și durere (Apocalipsa 21:4).

Deși am vrea să nu avem parte de necazuri, să nu ne facem iluzii că nu vor fi. Domnul Isus ne-a spus că în lume vom avea multe necazuri, dar să îndrăznim căci împreună cu El, putem fi biruitori (Ioan 16:33). Chiar El, cel fără de păcat, Fiul Preaiubit al Tatălui din cer a trebuit să plângă și să spună în Ghețimani, sufletul

Meu este cuprins de o întristare de moarte (Matei 26:38). Dacă El a trebuit să treacă pe drumul acesta al crucii, ce drept avem noi să pretindem alt tratament?

Totuși, chiar aici în valea plângerii, Cuvântul lui Dumnezeu ne aduce o mare mângâiere, ca să nu cădem în deznădejde sub povara suferințelor. Dumnezeu l-a izgonit pe Adam și Eva din Eden, dar nu i-a părăsit, El chiar le-a făcut haine potrivite ca să-i îmbrace.

Chiar de atunci El și-a impus o perioadă de lungă răbdare și a lucrat mântuirea oamenilor, până a desăvârșit-o în Domnul Isus. Ar trebui să fim mereu mulțumitori lui Dumnezeu pentru Cuvântul lui mângâietor prin care ne-a descoperit planul lui pentru mântuirea noastră, pentru făgăduințele lui nespus de mari și scumpe care se vor împlini, pentru asigurarea Sa cerească spunându-ne că nu ne va părăsi niciodată (Evrei 13:5).

Chiar mai mult decât atât, El se apropie de noi și ne spune: Cum mângâie pe cineva mama sa, așa vă voi mângâia Eu (Isaia 66:13).

Dumnezeu poruncește proorocilor Săi – să mângâie pe poporul Său.

I. CINE TREBUIE SĂ FIE MÂNGÂIAT?

Pentru lumea care este sub stăpânirea celui rău, pentru oamenii care trăiesc în păcat și resping mântuirea lui, Dumnezeu nu are cuvinte de mângâiere, ci doar sentința unui foc nimicitor care va mistui pe cei răi.

1.Cei ce se numesc poporul lui Dumnezeu

„Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu,..." (v.1). Poți tu să spui cu cugetul curat: eu sunt poporul lui Dumnezeu? Dacă da, atunci ai dreptul la mângâierea lui. El te are în vedere pe tine.

Bătrânul Simion din Ierusalim, la naşterea Domnului Isus, aştepta mângâierea lui Israel şi a văzut în Domnul Isus atunci împlinirea aşteptării sale (Luca 2 :25). El a murit dar Israelul ca naţiune nu este mângâiat nici acum, pentru că au respins Darul lui Dumnezeu.

Să ne rugăm pentru pacea Ierusalimului, căci ei au căzut într-o împietrire sufletească, până se va împlini numărul neamurilor care vor fi mântuiţi, atunci tot Israelul va fi mântuit (Romani 11:25-26).

Sionul are drept la mângâiere (Isaia 40:9).

2. Cei ce trec prin suferinţe

Iov, este un personaj istoric real, dar el este şi un personaj reprezentativ pentru toţi cei ce trec prin suferinţe. Cei ce suferă au drept la milă, spune el şi au drept şi la mângâiere.

Chiar pe el au venit să-l mângâie prietenii. Cel mai mare bine i-au făcut, atunci când au stat lângă el fără să spună nimic, căci vedeau cât de mare îi este suferinţa (Iov 2:13). Au suferit alături de el şi aceasta a fost o mare mângâiere. Dar mai târziu, ei care au venit să aducă mângâiere, i-au întristat tare mult sufletul şi au devenit nişte mângâietori supărăcioşi.

Ce poţi să spui unui om care trece prin suferinţe grele?

Ca să nu spui prosti, este nevoie de înţelepciune de sus şi călăuzirea Duhului Sfânt. Trist este, dar se întâmplă foarte des, că cei ce se duc să mângâie rana, o fac şi mai mare, nu din răutate, ci din lipsă de înţelepciune.

3. Cei ce trec prin valea umbrei morţii

Iacov după ce a tras concluzia că Iosif a murit, n-a vrut să primească nici-o mângâiere (Geneza 37:35).

Rahela nu voia să fie mângâiată, căci nu mai avea copii ei (Matei 2:18).

Maria şi Marta au trecut şi ele prin valea umbrei morţii şi iudeii au venit să le mângâie (Ioan 11:19).

Văduva din Nain avea şi ea nevoie de mângâiere şi Domnul Isus i-a dat-o.

Apostolul Pavel a fost mângâiat de multe ori de Dumnezeu.

Chiar Domnul Isus în Grădina Ghetimani a fost întărit de un înger.

Dacă are cineva o înmormântare în familie are drept la mângâiere.

II. CINE POATE FACE LUCRAREA DE MÂNGÂIERE?

1. Dumnezeu promite că va mângâia poporul Său

Isaia 66:13 – Cum mângâie pe cineva mama sa, aşa vă voi mângâia Eu; Ce făgăduinţă minunată!

Dumnezeu promite că va mângâia poporul Israel şi pe cei ce plâng împreună cu el (Isaia 57:18).

Din Cuvântul Sfânt care este balsam mângâietor putem descoperii gândurile de pace şi de mântuire pe care le are Dumnezeu pentru noi. El ne caută şi ne cheamă, numai ca să ne facă bine. Ce greşiţi am fost crezând că El ne urmăreşte ca să ne pedepsească, când El ne căuta ca să ne lege rănile şi să ne vindece. Ce orbi sunt oamenii, când fug de Dumnezeu când greşesc, când tocmai la El Medicul suprem ar trebui să alergăm ca să ne vindece.

2. Domnul Isus a venit să mângâie

Isaia a prevestit că Mesia va face o mare lucrare de mângâiere (Isaia 61:1). Dar Domnul Isus în sinagoga din Nazaret a spus că El a venit să împlinească aceste cuvinte (Luca 4:18).

În toată lucrarea pe care Domnul Isus a făcut-o pe pământ, a făcut o lucrare desăvârşită de mângâiere. Ori unde ajungea prezența Sa era o mângâiere pentru fiecare bolnav, pentru fiecare om trudit şi împovărat în suflet.

***3. Duhul Sfânt este numit Mângâietorul** (Ioan 14:26)*

El este alături de cei credincioşi şi în cei credincioşi şi mântuiți. El ne învață toate lucrurile şi ne aduce aminte de învățătura Domnului Isus şi de toate făgăduințele minunate ale Scripturii. El chiar se roagă pentru noi cu suspine negrăite (Romani 8:26).

El ne dă îndemnuri sfinte ca să facem numai ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu.

Să avem grijă să nu întristăm pe Mângâietorul nostru, căci El este cel mai bun prieten pe care-l avem.

***4. Cei ce au fost mângâiați de Dumnezeu** (2 Corinteni 1:4)*

Apostolul Pavel a experimentat mângâierea lui Dumnezeu dar şi el la rândul lui a mângâiat pe alți frați care au trecut prin necazuri.

Numai cine a trecut prin valea umbrei morții, poate mângâia pe cineva care trebuie să treacă prin aceeaşi vale. Uneori Dumnezeu îngăduie să trecem prin şcoala suferinței, tocmai ca să înțelegem pe cei ce trec prin suferințe şi să-i putem mângâia.

Oricine face o lucrare de mângâiere, pentru un credincios care suferă, face lucrarea pe care Duhul Sfânt cu bucurie îl va ajuta ca să o facă

III. CUM PUTEM MÂNGÂIA PE CEI NECĂJIȚI

În această lucrare avem neapărată nevoie de Duhul Sfânt – Mângâietorul.

***1. Să le spunem oamenilor că pot fi iertați, eliberați şi vindecați** (v.2)*

Ce veste minunată a fost pentru locuitorii Ierusalimului să audă că nelegiuirea lor este ispăşită şi că robia lor s-a sfârşit! Dar mult mai mult decât atât ne spune nouă Dumnezeu prin Evanghelia Fiului Său care este cea mai minunată veste. Noi putem avea viață veşnică, ne putem întoarce în Raiul lui Dumnezeu şi intra în odihna lui. Cu adevărat şi deplin nelegiuirea noastră a fost ispăşită pe Golgota. Pribegia noastră în lume, fără Dumnezeu şi fără nădejde s-a sfârşit. Mântuirea noastră prin Hristos este sigură.

2. Să le întărim încrederea în Dumnezeu

O asemenea lucrare a făcut-o Ionatan pentru David în Pustia Zif (1 Samuel 23:16-17). Ce mângâiere mare a primit David în ziua aceea de la un prieten adevărat. El i-a spus să nu se teamă pentru prezent, să nu se îngrijoreze pentru viitorul lui căci este minunat, şi să nu-şi facă probleme cu privire la el, căci va fi al doilea. (Aşa s-a gândit Ionatan, dar Dumnezeu a avut alte planuri.)

Nici când nu facem o lucrare mai binefăcătoare unui suflet omenesc, decât atunci când îi întărim încrederea în Dumnezeu. Poate chiar acum există cineva care are nevoie de aşa ceva. Vrei să te duci să-i întăreşti încrederea în Dumnezeu?

Dar şi acest fel de lucrare o poate face numai un om credincios, care cunoaşte bine puterea lui Dumnezeu, şi este călăuzit de Duhul Sfânt.

***3. Să le spunem că Domnul Isus vine cu răsplata** (v. 10)*

Fiecare om mântuit va fi răsplătit în funcție de sacrificiul şi credincioşia lui față de Dumnezeu. Sigur este că suferințele noastre

uşoare de o clipă lucrează pentru noi o greutate veşnică de slavă (2 Corinteni 4:17; Romani 8:18). Înainte de o înviere glorioasă, chiar Domnul Isus a avut parte de cruce grea.

S-ar putea ca multe din suferinţele noastre să ni se pară fără rost, dar nimic din ce îngăduie Dumnezeu nu este fără rost. Să ne gândim că Domnul Isus vine şi atunci se va vedea deosebirea dintre cel credincios şi cel necredincios, căci E vine cu răsplata.

Ştim că vine vremea când ne vom întâlni cu Domnul nostru şi atunci vom fi totdeauna cu El. Să ne mângâiem dar unii pe alţii cu aceste cuvinte (1 Tesaloniceni 4:17-18).

Concluzie:

- Aţi avut nevoie vreodată de mângâiere? Dar aţi mângâiat pe cineva?
- Ce lucru vă impresionează cel mai mult atunci când vedeţi pe cineva în suferinţă?
- Oare există şi azi oameni care nu vor să primească nici o mângâiere?
- Ce lucru constituie pentru voi cea mai mare mângâiere?
- Ştiţi că numai cei ce plâng vor gusta din fericirea mângâieri? (Matei 5:4)
- Cuvântul care-L auziţi la Biserici vă aduce mângâiere, sau şi mustrare, învăţătură, zidire?
- Credeţi că există oameni care trebuie mustraţi prin Cuvânt?
- Când mângâie Cuvântul cel mai bine?